ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

БЕЗРОБІТНІ БРЕНДОНУ ДОМАГАЮТЬСЯ ПОВНОГО ВТРИМАННЯ АБО ПРАЦІ.

Брендон, Ман.

До недавна найбідніші робітничі шари Брендону, спокійна, пасивна маса, нині вони радикалізуються. Безперечно, радикалізує їх не "добробут", про який вміють голосити капіталістичні аґенції, а безробіття. Це безробіття набрало вже таких форм, що ледвічи можна припускати, щоби хтось або щось могло його зліквідувати.

Вслід за тим починається фермент між безробітними, починається чимраз сміливіша акція проти невиносимих обставин, які безробітні зараз переживають. Мітинґи безробітних відбуваються майже кожного дня (передтим були раз в тижні), делеґації безробітних теж дуже часто борються в представників міської влади за домагання безробітних. Безробітні починають вже навіть демонструвати вулицями міста, як це мало місце перший раз в Брендоні в пятницю вечером, 23 травня.

Певна річ, що не всі безробітні розуміють ще потребу безперервної боєвої акції. Орґанізація безробітних не вспіла ще здобути для себе підтержки тої частини робітництва, що працює, і це теж спинює у великій мірі бажані успіхи. Але до цего прямують орґанізовані ряди безробітних, вони вже видали летючками апель до працюючої кляси цего міста і можна сподіватися, що по деякім часі прийде до співпрацї між робітниками за негайні потреби безробітних і за дальші визвольні змагання всьої працюючої кляси.

Коли безробітно підносять чимраз більше свій голос протесту, то опікуни міста, як з буржуазного табору так з Незалежної Партії Праці беруться на всякі викрути і штучки, аби не піти на зустріч домаганням безробітних, аби звести їх на бездоріжжя. Ось дня 23 травня певнно було відбутися спеціяльне засідання міської ради для обговорення ситуації безробіття. Але, щоби обдурити безробітних, які заповнили в той час галю засідань міської ради по береги, пани відложили свій мітинґ, мотивуючи це тим, що не було повного складу міськради.

В теперішній ситуації безробіття потрібна є дальша боєва і витревала акція безробітних за працю або повне удержання. Ми повинні всіма способами старатися приєднати для нашої справи також тих, що мають працю. Потрібно виробити кращі пляни роботи і заставити, щоби кожний безробітний був активним виконавцем тих плянів.

Та понад усе потрібна рішуча і одностайна акція безробітних на всекраєву скалю і над тим повинні подумати провідні товариші поодиноких товариств безробітних і других робітничих орґанізацій в найблизшім майбутньому.

Безробітний.

МІЛІТАРИЗУЮТЬ РОБІТНИЧУ МОЛОДЬ В ПУБЛИЧНИХ ШКОЛАХ.

Едмонтон, Алта.

З приходом весни в едмонтонських публичних школах навчають дітвору воєнного ремесла. Цього року робиться це більш активно і масово, чим коли небудь раніше. Мені приходиться вечерами робити разом з цими хлопцями у віці около 15 літ, яку ще ходять до школи, а вечерок приходять до роботи. Веселі, жваві у військових уніформах, лишень у розквіті своїх літ, а вже так сильно задурені буржуазною ідеольоґією, що навіть не бачуть, що для них приготовляє капітал.

Я намагався з одним говорити і хотів йому пояснити, яку вони ролю мають відограти в в будучині, одначе, всі мої старання не принесли жадного успіху. Він мені сказав, що він дуже добре розуміє, на що їх учать воєнного ремесла.

— Наколи-б вибухла революція, казав він, то треба комусь її здавити, тому нас учать володіти зброєю, а кожне збройне повстання проти уряду є виступом проти народу.

На моє запитання, щоб він робив, наколи-б його батько разом з іншими робітниками вийшов на страйк, чи він пішов би розгромити цей страйк? Я дістав відповідь, що страйків і инших заверушень не повинно бути, бо на те є держава, щоб мирним способом полагоджувати такі справи. По тім я побачив, що я йому не можу словами вбити з голови того, чого йому цілими роками в мозок вбивали в школі. Коли такий молодий чоловік доросте, тоді на ділі переконається самий, як фальшиво його вчили розуміти соціяльне життя і громадськість.

Накінець я хочу сказати, що це не є діло наших дітий стежити за тим, як і чого їх учать, а це річ нас, родичів працюючої кляси. Ми повинні масово протестувати проти цего й додати, щоб з наших дітий не робили яничарів і ворогів робітничого визвольного руху в майбутності.

Володимирець.

ТРУДЯЩІ ТУРКОТ СУДИЛИ ЧОРНУ РОБОТУ ПЕТЛЮРІВЦІВ.

Туркот, Кве.

Як робітництво так і бідне фармерство усьої Канади судили петлюрівську чорну роботу, що намагається повалити радянську владу на Радянській Україні, й встановити владу панів та багатих поміщиків. На 2 квітня відділ РЗТ скликав масове віче, на якому висвітлювано усю контрреволюційну діяльність петлюрівщини на Радянській Україні й по усіх капіталістичних країнах, де тільки находяться недобитки петлюрівщини, а так само в Канаді.

Перший промовець переповів усю чорну роботу контрреволюційної зграї від часу Жовтневої революції аж по сьогодня, висвітлив огидну роботу так званої "Спілки Визволення України", що змагала до уярмлення трудящих Радянської України, щоб віддати їх на визиск міжнародньому капіталові. Та пролетарський суд в Харкові засудив петлюрівських ватажків, засудили свою чорну роботу й самі підсудні ефремови, яковські й інші.

Другий промовляв тов. Качмар. Він широко розповів про те, як члени контрреволюційної СВУ працювали за плянами імперіялістських держав над поваленням радянської влади, а встановленням панської.

Відтак прочитано резолюцію протесту, яку присутні приняли одноголосно повстанням з місць. Потім були ще деякі запитання й відповіді на їх. Накінці ще заговорив тов. Бек, який недавно прибув з Галичини. Він оповів про усю продажню і подлу роботу галицьких петлюрівців, що находяться в партії УНДО, радикалах і соціял-зрадниках. Промовець вказав, як УНДО спродалося експльоататорові карпатських робітників, Ґрінбавмові за 50 тисячів злотих вчас польських соймових виборів, так само навіяснив бесідник антирадянську кампанію галицьких петлюрівців. У своїй промові закликав він, щоб робітники не страхалися пекла ні чортів, якими страшать попи несвідомих, бо гіршого пекла немає як за те, що є зараз по усіх капіталістичних країнах.

Усім робітникам і робітницям треба ставати в лави боєвих орґанізацій і йти боротьбою за кращє майбутнє. Зогляду на те, що в околиці Туркот находиться багато робітників і робітниць з Лемківщини, тов. Бек закликав усіх ставати членами Робітничого Карпатського Товариства.

Чорногорець.

ВСТРОЇЛИ МАСОВЕ ВІЧЕ В МОНТРЕАЛІ.

Монтреал, Кве.

Старанням українських робітничих орґанізацій в Монтреалі встроєно на 4 травня масовий мітинґ в околиці Пойнт Сейнт Чарлс. На тому вічу висвітлено робітникам контрреволюційну роботу СВУ, що працювала на спілку з ґенеральними штабами імперіялістських держав над поваленням робітничо-селянської влади на Радянській Україні.

На вічу промовив перший т. Кривенчук, виясняючи широко усю чорну діяльність петлюрівців в Радянському Союзі й поза його кордонами. Потім промовляв тов. Бойчук. Він переповів огидну роботу канадійських петлюрівців, які теж наймлені капіталом працюють над поваленням Радянської України, щоб видати українських робітників і селян на експльоатацію польській шляхті, як це зробили вони з Західньою Україною. Оба промовці закликали присутніх робітників і робітниць, щоб ставали членами українських робітничих орґанізацій. Оце була відповідь тутешніх робітників на спротажню роботу канадійських петлюрівців, які й тут намагаються розгромити боєві лави українських трудящих.

Присутний.

ЛЕМКИ СТАЮТЬ В ЛАВИ РОБІТНИЧОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

Туркот, Кве.

В неділю на 11 травня в 2 год. пополудні відбулося перше загальне віче тутешніх лемків, які зараз перебувають в Туркот. На тому вічу основано відділ лемківського Робітничого Освітнього Карпатського Товариства, до якого вписалося 22 членів. В цій місцевості є чимало ще лемків й вони усі повинні подбати, щоб кожний з їх був членом оцего лемківського товариства. Лемки мусять стати теж разом з боєвим робітництвом світу й піти в обєднаних лавах боротьбою проти визиску й гнету, а за визволення пролетаріяту з лабет капіталу. Особливо зараз, коли уся контрреволюційна ватага наступає на фронт трудящих, треба скріпити ряди робітників. На Західній Україні, на Прикарпатті, гинуть у злиднях українські трудящі, уярмлені фашістською Польщею й чехо-словацькою буржуазією. Там йдуть теж визвольні бої усього придавленого пролетаріяту. У тих боях треба допомогти їм, а допоможемо тим, як самі станемо членами боєвих орґанізацій. І зараз не повинно бути в Туркот, Кве., ні одного робітника чи робітниці з Лемківщини, які не стояли б у своїй лемківській орґанізації, в Робітничому Освітньому Карпатському Товаристві.

В. Челюк.

ОДНА З БАГАТЬОХ МОРДЕРЧИХ ДІЙ ПЕТЛЮРІВСЬКОЇ ЗҐРАЇ.

Кемсек, Саск.

Кожне число петлюрівського "Українського Голосу" заповнене усякими атаками й брехнями проти трудящих Радянського Союзу, а зокрема проти Радянської України. От ще нелавно на передній сторсці "УГ" видрукував напис: "Протестуйте проти червоного терору на Україні". Звичайно, канадійським петлюрівцям ходило оте, щоб тими кличами замаскувати українських робітників і бідняцьких фармерів до себе. А ще й вони хотіли тим криком приглушити чорну роботу своїх собратів ефремових, яковських й інших, яких судили трудящі Радянської України.

Якої самостійної України хочуть петлюрівські гендлярі, українські трудящі вже знають. Уся петлюрівська зграя вже полила робітничо-селянською кровю просторі загони Радянської й Західньої України. Хто був з петлюрівцями у їхній кровожадній банді, той надивився на їхнє вимордовування українських робітників і селян.

Добре памятаю й я тих петлюрівських "визволенців". Я теж вірив тоді усім тим народнім мантіям, що запіненим ротом горлали за "самостійність", тоді я був ще молодий і вірив отим брехунам і гендлярам. Одначе, я скоро побачив їхні жорстокі мордерчі діла й те їхнє "визволення".

Це було в 1918 році, в місяці січні. Петлюрівці забрали тоді з київського арсеналу понад 100 робітників в полон і їх провадили до Печерської Лаври. Петлюрівські бандити були на-конях. Густо кіньми вони обступили транспорт полонених робітників, і з коней били й сікли шаблюками тих робітників. Між тими робітниками вже не було ні одного, в якого не була б порубана шаблюкою голова. Кров стікала у кожнього. Уся дорога була залита ще теплою робітничою кровю. По шляху, куди провадили тих нещасних українських робітників, були порозкидані шматки, відрізки тіла, були порозкидані відрізки рук, пальців, голови, й інших частин тіла.

З арсеналу до Печерської Лаври не є така далека дорога, а усіх робітників з числа 400 остало живими близько 70. Решту їх засікли живцем дорогою петлюрівські бандити. Ще мушу згадати й те, що коли тих робітників гнали й мордували отак дорогою, усіх жещанців, хто посмів лише вийти надвір і дивитися на мордерчий вчинок петлюрівців, зараз його втягували у той самий гурт робітників, яких гнали й засікали шаблюками на смерть подорозі. Дорогою схопили петлюрівці так само й 6 дівчат, і їм теж шматували голови шаблюкою. Я не міг вже дивитися на ті морди і став прохати сотника, щоби бодай тих дівчат випустив. Й ледве мені вдалося випросити від його отих бідолашних, замучених. Тих дівчат я відпровадив до воєнного шпиталю, одна з їх з того жаху й болю збожеволіла ще дорогою.

Згадаю ще й за один мент. Це було саме час відступу петлюрівської банди з України. Їхній ватажок, Сімон Петлюра, їхав саме з польськими офіцерами в авті. Хто тільки показався з хати й дивився за втікаючим військом, того вбивали на місці. Один селянин вийшов і не встиг подивитися на дорогу, як вже петлюрівська куля положила того селянина трупом.

Коло Житоміра є велика толока. На отій толоці петлюрівці розстрілювали селян і робітників, вони й не дозволяли їх навіть закопувати у землю. Мордовані селяне і робітники устелили толоку своїми трупами, а собаки й ворони розносили кусні їхнього тіла.

Ні, я більше не вспілі описувати тих мордів, що їх вчинили петлюрівські банди на українських робітниках і селянах. Від того часу і я значно змінився. Я почав думати, куди мені належати. Я поволи став визбуватися отого дурману, що його звуть "національною самостійністю", я став самий визволяти себе з отих пансько-попівських путів. Я дивився на всі оті звірині знущання петлюрівської зграї і в мене пукало серце. Ще й сьогодня мені здається, що всі ті помордовані робітники петлюрівськими бандитами простягають з могил руки до мене, і просять, щоб я поместився на катах за їхні тяжкі муки, за їхню пролиту кров, пометив безневинні страждання.

Від того часу я постановив виконати помсту за смерть тих робітників, які впали жертвою мордерчої петлюрівської ватаги. Я переконався, що спасення усіх трудящих від гнету визиску, й кровопускання є лише в Комуністичному Інтернаціоналі, бо тільки він несе визволення усім трудящим з вікових путів, у які закула пролетаріят капіталістична кляса.

А. Дінський.

З ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ НА КЕМПІ.

Квінсон, Б. К.

Я працюю на кемпі в околиці Кембел Ривер, Б. К. Працюю незвичайно важко. Таку саму важку роботу виконують і усі робітники, які працюють зі мною. До тієї праці, яка забірає останні сили й здоровля в робітників, чимало ще віддається робітникам самий форман, який не дає й дихнути в праці. Гонить робітниками, аж страшно згадати. Робітники нарікають дуже, але замісць стати до боротьби проти нелюдяних гонителів, вони догоджують форманові, останні щити, які зароблять, витрачують, щоб тільки його вдоволити. Одначе, тією поведінкою панських наганячів ще ніхто їх не направив і не направить. Про це повинні вже знати усі робітники.

Найбільше лихо в тому, що тутешні робітники не читають робітничої ґазети й не знають про те, що діється довкола них. А треба, щоб не марнували вільного часу на беззмістовні балачки, з яких і їм самим не має ніякої користі.

Водоніс.

НА 1 ЧЕРВНЯ МИНАЄ ДВА РОКИ РОБІТНИЧОМУ СПОРТИВНОМУ ТОВАРИСТВУ В ТОРОНТО.

Торонто, Онт.

Два роки промнуло з того часу, як в день перше червня засновано першу спортивну орґанізацію робітничої молоді в Торонто. Назва цієї спортивної орґанізації була Робітниче Спортивне Товариство.

Правда, ще перед заснуванням цього спортивного товариства були спортивні гуртки, що складалися з кількох товаришів, одначе, ті гуртки зараз же і розпадалися, не розгорнувши ширше своєї праці. Недостача приміщення, спортивних приладів й самого інструктора по спортовому знанні — усе те спиняло розвиток спортивної орґанізації й вона западала зараз же по своєму зорґанізуванні.

Аж в 1928 році побудовано УРД в Торонто й ті товариші з товаришками, що находяться в Лідзі Комуністичної Молоді в Торонто в порозумінні зі старшими товаришами скликали в день 1 червня масові збори робітничої молоді й на їх орґанізували перший відділ Робітничого Спортивного Товариства для працюючої молоді. Цей перший відділ начисляв 10 членів і членкинь. Спортовики ті вперше подбали за спортивне приладдя, зібрали частину грошей і закупили їх. Спочатку думали, що праця в спортивній орґанізації піде поганим ходом. Одначе далі виявилося, що спортовикам треба ще інструктора, бо бари самі не хочуть робити, а спортовики не знають, як повести працю. Дійшло до того, що з тієї десятки спортовиків, приходили лише два-три на вправи.

Одначе трійка трималася добре. Вона продовжала свою роботу витримано далі. Так промнуло літо. Осінню 1928 р. почали знов вписуватися до спортивної орґанізації більше число робітничої молоді, прийшли й ті, що були вже перед тим й залишили орґанізацію. Сила спортивної орґанізації почала більшати числом членства і правцю. Встроювано концерти з виступами спортивних ігор і вправ, концерти були влаштовані в Торонто і на провінції. Це ще більше заохотило молодь до праці й участі в спортивній орґанізації.

Впершу чергу, розвиток орґанізації треба завдячувати старшим товаришам і взагалі нашій орґанізації ТУРФДім, яка постачила спортовикам гігієнічного приміщення для спортивної праці. Вже два роки, як спортивна орґанізація має у свойому розпорядженні на спортивну працю доліпшю велику салю, одначе, треба сказати, що спортовики дуже мало причинилися до зменшення довгу на УРД, який тяжить ще на тому домі. Й на майбутнє члени й членкині Робітничого Спортового Товариства повинні ще більше і витриманіше розгорнути працю у своїй орґанізації й допомогти відділові ТУРФДім усунути той великий довг, що так пригнічує УРД.

Зчаста доводиться чути нарікання про занедбання освітньої праці в спортивному товаристві. Те занедбання освітньої праці є у всіх наших орґанізаціях, а вже в спортивній орґанізації майже залишено її цілком. Це діло треба наладнати. В спортивній орґанізації треба працювати не лише над розвитком рухових мязів, але й скріпити знання, загартувати в собі ту боєвість, яка так потрібна для робітничої молоді особливо сьогодня, в час найгостріших клясових боїв. Нам треба гартуватися і привчати себе до усяких невигод, з якими доведеться стрічати в майбутньому. Й саме в спортивній орґанізації повинна виховуватися робітнича молодь на завзятих бойців у визвольній боротьбі пролетаріяту.

Вступаючи у третій рік свого діяння, молодь Робітничого Спортивного Товариства повинна ще живіше і витриманіше повести працю навколо мобілізування юнацтва до тієї орґанізації, й розгорнути в ній роботу не лише за скріпленням своїх фізичних сил, але й загартованням боєвої сили в наступаючих клясових боях. Кожний член і членкиня спортивної орґанізації повинні знати, що й на їх чимало залежить розвиток і праця в йому.

Спортовик.

ТАКА ТО ВЖЕ МОРАЛЬ ПЕТЛЮРІВЦІВ.

Тіммінс, Онт.

Від якогось часу з нашої місцевости появлялося було кілька дописів в "Українськім Голосі". Ті всі дописи були писані з Шумейкер, з сусіднього містечка.

В тім містечу утаборилися щось зо три дописувачі "Українського Голосу". Вони, коли б не написали якийсь допис, то все в брудний спосіб обріхували нашу орґанізацію ТУРФ-Дім та її провідників.

Одного разу вже апелювали до священиків, щоб ті зробили щось в напрямку знищення більшовиків в Канаді, бо інакше їм виходу немає. На деякі дописи ми відповідали, а деякі з них ігнорували тому, що вони були нище всякої критики.

Тепер мене знов примусило сказати кілька слів про тих "защитників моральности". Бо про це, я вірю, що дописувачі з "Українського Голосу" не напишуть. Першого тижня в березні засуджено одного з тих "защитників моральности" на один рік до Іванової хати. Цей чоловяга мешкав в одного робітника на Шумейкер. Довго він віде не міг посидіти, бо до цего не допускав його "моральний" інстинкт. До кого він не пішов би на мешкання то його відтам виганяли, а то навіть й з мітлою в руках. Але цей раз йому з виганяннєм вже не обійшлося. За ним тепер вже прийшла поліція і посадила його в холодну.

Розповідав мені переводчик, що переводив його історію в корті, таке: Оцей "самостійник", чи як вони себе називають, чогось дуже приклякав перед своєю ґаздинею. Вона йому кілька разів звертала увагу, щоб він дав їй спокій, бо то не гарно з його сторони так робити. Одного вечера отой "защитник моральности" хотів дібратися до руму своєї господині, бо його стала відганяти, але, побачивши, що біда-бідою, покликала до помочі другого бортівника. Цей приходить і переконує його, щоб він дав спокій жінці. А "герой моральности" взяв молоток та давай отого робітника бити за те, що він став в обороні жінки.

Результат вийшов такий, що "героя" післали туди, де йому й місце.

Робкор.

НА ПРОДАЖ модерний мурований дім на 5 кімнат. До школи і стріткари близько. Продам дешево за кеш або на легкі сплати. Прошу зголошуватися під число:
389 PARR STREET
(65) WINNIPEG, MAN.